RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 79.743 van 1 april 1999
in de zaak A. 80.659/VII-17.247.

In zake : Raymonda GLORIEUX,
die woonplaats kiest bij
Advocaat A. COOLSAET,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Belgiëlei 159

tegen :

de bestendige deputatie van de provincieraad van OOST-VLAANDEREN

tussenkomende partij :

Patrick DE CLERCQ,
wonende te ZWALM,
Kerkstraat 18.

DE VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Raymonda GLORIEUX op 13 oktober 1998 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 13 augustus 1998 waarbij het beroep ingesteld tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Zwalm van 23 maart 1998, waarmee Patrick DE CLERCQ de milieu-vergunning wordt geweigerd voor het verplaatsen en uitbreiden van een landbouwbedrijf, gelegen op de percelen kadastraal bekend onder Zwalm (Hundelgem) Afd. 7, sectie A, percnr(s). 442/a, 447/a aan de Kazerne-straat te Zwalm (Hundelgem), gegrond wordt verklaard en de vergunning wordt verleend;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de ar-tikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Adjunct-auditeur P. PROVOOST;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 22 februari 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 11 maart 1999;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat A. COOLSAET, die verschijnt voor de verzoekster, van Bestuurssecretaris I. CORRIJN, die verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaat J. DANNEELS, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord Adjunct-auditeur P. PROVOOST, daartoe gemachtigd bij beslissing van de Auditeur-generaal van 19 maart 1998 in zijn eensluidend advies;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat Patrick DE CLERCQ, begunstigde van de bestreden vergunning, met een verzoekschrift van 3 november 1998 vraagt om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen;

2. Overwegende dat de tussenkomende partij een landbouwbedrijf uitbaat te Zwalm, deelgemeente Hundelgem; dat hem met een besluit van 15 april door het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Zwalm een vergunning werd verleend voor 20 varkens, 52 runderen en de opslag van 750 m³ dierlijke mest, dit voor een termijn tot 31 augustus 2011; dat dit bedrijf is omsloten door woningen die deel uitmaken van een woonkern (volgens de bestreden beslissing van een dorpskern) en is gelegen in een woongebied met landelijk karakter; dat de melkkoeien die op het bedrijf worden gehouden tweemaal daags heen en weer worden geleid van de weide naar de melkstal; dat verzoekster naast het bedrijf woont, langsheen het traject dat de koeien en desgevallend een mobiele melkmachine volgen van de stal naar de weide; dat met de bestreden beslissing aan de tussenkomende partij de vergunning wordt verleend voor verplaatsing en uitbreiding van het bedrijf; dat met name vergunning wordt verleend voor 90 runderen (30 jonger dan 1 jaar, 30 tussen 1 en 2 jaar, 30 melk-koeien), opslag van 700 m³ dierlijke mest, van 3.000 liter mazout en van 1.260 m³ groenvoer en het lozen van normaal huishoudelijk afvalwater in riolering; dat de nieuwe locatie 200 meter verder is gelegen in agrarisch gebied en dat de woning van verzoekster op 110 meter van de inplantingsplaats van de nieuwe stal is gelegen; dat in de bestreden beslissing de herlocalisatie als volgt wordt verantwoord :

> "Overwegende dat het bestaande bedrijf zich evenwel bevindt midden de bebouwde dorpskom op de hoek van het kruispunt Kazernestraat-Kerkstraat, twee smalle straten van ca. 3 m breed; dat de inrichting zeer verouderd is en beperkt in ruimte, zodat een moderne exploitatie niet meer mogelijk is; dat de weilanden zich bevinden in de Kazerne-straat (aan de overkant van de straat van de huidige locatie) op ca. 150 à 200 m afstand, zodat in het weideseizoen de melkkoeien over een 150-tal meter langs de Kazerne-straat naar de weiden dienen geleid te worden, wat een gevaarlijke verkeerssituatie en veel hinder voor de omwonenden met zich meebrengt; dat bovendien, om

de twee dagen, de melkophaalwagen (voor het ophalen van melk) dient te stationeren op de smalle straat enkele meters na het kruispunt, hetgeen gevaarlijk is vanuit het aspect van de verkeersveiligheid; dat derhalve een herlocalisatie wenselijk is; dat door de herlocalisatie de bestaande hinder merkelijk zal verminderen; dat de huidige locatie bovendien geen moderne exploitatie mogelijk maakt zodat ook op milieuhygiënisch vlak de herlocalisatie een verbetering zal betekenen";

3. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1. Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat verzoekster aanvoert wat volgt :

"(...)
De levenskwaliteit van verzoekster zal door de exploitatie van de vergunde inrichting sterk worden aangetast. In plaats van de rust waarvan zij nu geniet, gelet op het feit dat haar woning de laatste woning is gelegen op het uiteinde van de Kazerne-straat, zal zij aan een aangrenzend perceel de exploitatie van een landbouwbedrijf moeten dulden met een flinke veestapel. De toegangsweg tot dit bedrijf is maar voldoende breed voor één wagen en loopt vlak langs haar eigendom en haar aangelegde tuin waar zij graag met familie en gasten vertoeft. De rust van dit kleine baantje dreigt ingevolge de bestreden beslissing onherroepelijk te worden verstoord; daar waar tot op heden quasi niemand hier voorbijkomt, zal verzoekster hier nu worden geconfronteerd met het aan- en afrijden van tal van vrachtwagens, leveranciers, enz.
(...)
Verder zal het uitzicht van verzoekster zwaar worden verstoord en zal zij een zware visuele hinder ondervinden van de inrichting. Zoals blijkt uit de foto’s heeft verzoekster vanuit haar woning en tuin nu een prachtig uitzicht op een agrarisch gebied dat

enkel uit weilanden bestaat. De vergunde exploitatie zal temidden van dit uitzicht worden geplaatst en aldus een ernstige visuele hinder met zich meebrengen.
Zoals hierboven reeds aangehaald is ook een ernstige en reële wateroverlast te vrezen. Het huidige beperkte en smalle rioolstelsel is immers amper voldoende om het oppervlaktewater en het afvalwater van de bestaande woningen te slikken. Nu reeds is er bij hevige regenval een terugvloei van regenwater op het terrein van verzoekster dat ten aanzien van het terrein waarop de vergunde uitbating komt, beduidend lager is gelegen. De geplande exploitatie zal bij regenweer dan ook zeer zeker de lager gelegen percelen doen overstromen.
Daarbij komt nog de overige hinder: geurhinder, lawaaihinder, enz. De exploitant in kwestie heeft verder in het verleden reeds meermaals aangetoond het niet al te nauw te nemen (met) de milieu- en andere normering. Zo is blijkens het bijgevoegde straf-dossier de politie reeds meermaals moeten tussenkomen op de oude plaats van exploitatie voor het vervuilen van de straat door deze exploitant. De exploitant, de heer Patrick DE CLERCQ werd ook reeds door de Correctionele Rechtbank van Oudenaarde veroordeeld wegens inbreuken op het mestdecreet.
De vrees voor hinder vanwege de exploitatie is dus allesbehalve hypothetisch, maar integendeel zeer realistisch.
(...)";

3.2. Overwegende dat de verwerende partij als volgt antwoordt :

"(...)
Het komt de Bestendige Deputatie voor dat verzoekster blijkbaar geen onderscheid maakt tussen de huidige exploitatie en de geplande exploitatie.
De exploitant heeft zelf reeds meermaals te kennen gegeven dat de huidige locatie geen mogelijkheden biedt voor een moderne en verantwoorde exploitatie, en dat het voor hem quasi onmogelijk is om aldaar zonder overtredingen op de milieuwetgeving te exploiteren. (Dit is trouwens een van de redenen waarom de Bestendige Deputatie de verplaatsing van de inrichting heeft toegestaan).
De geplande locatie zou op alle gebied een verbetering zijn. Bovendien dient de exploitant zich steeds te houden aan de voorwaarden die werden opgelegd in het besluit van de Bestendige Deputatie van 13-08-1998 en indien dit niet het geval zou zijn kunnen de burgemeester en de milieu-inspectie de nodige maatregelen nemen om hieraan te verhelpen.

De Bestendige Deputatie is ervan overtuigd dat mits naleving van de opgelegde voorwaarden de hinder voor de omgeving tot een aanvaardbaar minimum kan worden beperkt en dat de nieuwe locatie voldoende mogelijkheden biedt voor een verantwoorde exploitatie. Het gaat derhalve niet op te veronderstellen dat de problemen die zich op de huidige locatie hebben voorgedaan zich automatisch ook zullen voordoen op de nieuwe locatie.

V.w.b. de lozing van het afvalwater dient opgemerkt dat geen enkele adviserende instantie een probleem heeft vastgesteld.

De aangehaalde argumenten zijn derhalve louter hypothetisch";

3.3. Overwegende dat de tussenkomende partij als volgt betwist dat de bestreden beslissing voor de verzoekende partij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel zou uitmaken:

"(...)

<u>1. geen verkeersoverlast</u>

Er kan geen sprake van verkeersoverlast zijn ingevolge de nieuwe locatie.

In de eerste plaats zullen door de nieuwe locatie heel wat verkeersbewegingen verdwijnen, zoals :

- de talrijke verkeersbewegingen voor de op- en aanvoer van groenvoeders omdat de groenvoedersilo's thans reeds op de nieuwe locatie gelegen zijn;
- de talrijke verkeersbewegingen ingevolge de thans bestaande beperkte mestcapaciteit op het bedrijf;
- de tot 4 maal daags toe bewegingen van de runderen van de grasweiden naar het bedrijf en omgekeerd, met alle verkeershinder voor eiseres en bevuiling van de openbare weg tot gevolg;
- de verkeersbewegingen tussen bedrijf en oogstvelden voor het cultiveren van de gronden en oogsten; rond de nieuwe locatie bevinden zich uitgestrekte pachtvelden, waarop vertoner akkerbouw doet.

Eiseres kan niet ernstig voorhouden dat het geringe verkeer van afnemers en leveranciers (hooguit een handvol vrachtwagens of tractors per dag) haar rust en levenskwaliteit ernstig zouden verstoren, temeer haar woning op 40 meter van de Kazernestraat gelegen is en er zich zelfs nog een andere woning tussen haar woning en de Kazernestraat bevindt.

Integendeel, geen enkel redelijk mens zou durven betwisten dat de nieuwe inrichting heel wat minder verkeershinder zou veroorzaken dan thans het geval

is, ook voor eiseres zelf, die niet meer zou geconfronteerd worden met :

- vrachtwagens en tractoren die het kruispunt blokkeren;
- door de uitwerpselen van de runderen besmeurde openbare weg;
- de talrijke hierboven opgesomde verkeers-bewegingen, die zouden verdwijnen.

2. geen verlies van uitzicht.

a) eiseres is bijzonder slecht geplaatst enig verlies van uitzicht te verwijten aan de geplande gebouwen.
Wat zij zorgvuldig verzwijgt, is dat zijzelf reeds op haar eigen perceel een loods heeft opgetrokken, op nauwelijks 20 m van haar woonhuis, die haar het uitzicht in zuidelijke richting volledig wegneemt. Vertoner verwijst als bewijs naar de foto's 10 t.e.m. 14 bij zijn brief dd. 01.07.1998, houdende aanvullende argumentatie bij zijn beroep.
M.a.w., eiseres houdt er blijkbaar andere minder strenge criteria betreffende de waarde van het landschappelijk uitzicht op na wanneer het over haar eigen gebouwen gaat i.p.v. over de gebouwen van anderen.

b) Daaraan dient nog toegevoegd te worden dat de eventuele visuele hinder ingevolge de nieuwe gebouwen minimaal, zelfs verwaarloosbaar is en hoe dan ook verre van een 'ernstig' nadeel kan veroorzaken.
Vanuit haar woning zou eiseres de nieuwe gebouwen nauwelijks kunnen opmerken en dit omwille van het groenscherm rondom de eigendom met kadasternr. 399 h.
Zoals uit het plan blijkt wordt haar uitzicht in westelijke richting reeds volledig belemmerd door dit groenscherm.
Het feit dat de bomen de helft van het jaar geen loof hebben, doet daar niets aan af.
Het enige dat eiseres vanuit haar woning zou kunnen zien is de hoek van de opslagloods, niets meer: zij heeft geen zicht op de veestal en ook niet op de mestvaalt en de groensilo's; daarbij komt nog dat er ook rond de nieuwe gebouwen een groenscherm is voorzien; haar zicht op de hoek van één van de loodsen kan bezwaarlijk als een 'ernstig' nadeel worden bestempeld, temeer eiseres op haar eigen perceel reeds een omvangrijke loods, op enkele meters van haar woning, heeft neergeplant.
Dit kan bezwaarlijk als een nadeel, laat staan een 'ernstig' nadeel beschouwd worden.
(...)

Ook alle instanties zijn het erover eens dat er zich geen probleem van uitzicht stelt.

Zo kan vertoner eens te meer verwijzen naar het advies van de 3˚ directie van de Provincie Oost-Vlaanderen dd. 02.09.1998 en de beslissing van de Bestendige Deputatie dd. 01.10.1998, die er telkens aan toevoegt :

'dat de invloed van de nieuwe loodsen op het landschap en het dorp van Hundelgem minimaal is, gezien het dorp nagenoeg niet van op de openbare weg achter de nieuwe loodsen kan gezien worden wegens het vrij sterk hellend landschap';

3. geen gevaar voor wateroverlast.

Het gaat hier enkel om een gratuite bewering van eiseres, die door niets bewezen wordt.

Vertoner betwist dit ten stelligste.

Loutere beweringen volstaan niet om een ernstig nadeel aan te tonen.

(...)

4. geen lawaai- en geurhinder.

Vertoner heeft reeds t.a.v. het eerste middel aangetoond dat de vergunde exploitatie m.b.t. de lawaai- en geurhinder veel gunstiger is dan de huidige exploitatie.

Wanneer een veefokkerij gelegen is in agrarisch gebied dat omwille van zijn bestemming voor landbouw minder gevoelig is voor hinder, en aan de afgifte van de vergunning niet alleen een aantal algemene en sectoriële, doch ook een reeks bijzondere milieu-vergunningsvoorwaarden werden verbonden, waarbij sommige van de laatstgenoemde voorwaarden gericht zijn op het tegengaan van luchtverontreiniging en geur- en geluidshinder, kan in de gegeven omstandigheden het door verzoeker ingeroepen risico voor de gezondheid ten gevolge van luchtverontreiniging, geurhinder en geluidshinder niet als ernstig worden aangemerkt.

(...)

Tenslotte kan in het algemeen worden overwogen dat de nieuwe gebouwen zouden liggen in agrarisch gebied, waar dergelijke gebouwen kenmerkend zijn, dat de eventueel daarmee gepaard gaande hinder niet als abnormaal kan beschouwd worden en dan ook niet 'ernstig' kan zijn.

(...)

Tenslotte nog een korte repliek op de verwijzing voor de correctionele veroordeling van vertoner.

Het gaat hier om een bijzonder laag-bij-gronds argument van eiseres, dat niet de minste juridische en feitelijke relevantie voor de beoordeling van de vergunning heeft.

Dergelijke tactiek van eiseres kan alleen maar de zwakheid van haar betoog ten gronde illustreren en behoeft geen verder commentaar";

3.4.1. Overwegende dat uit de neergelegde stukken blijkt dat de exploitatie op de oude locatie verkeershinder en bevuiling van de straat veroorzaakt waarover verzoekster zich herhaaldelijk heeft beklaagd; dat de exploitatie op de nieuwe locatie tot gevolg zou hebben dat de koeien niet langer 4 maal daags over een 200 meter langs de openbare weg dienen te worden geleid en dat de straat niet langer elke twee dagen wordt geblokkeerd door onder meer de tankwagen die de melk ophaalt en de vrachtwagens die tijdens de oogstperiodes de gewassen komen ophalen, maar dat zij, in tegenstelling tot voorheen, wel voorbij de woning van de verzoekende partij zouden rijden; dat anderzijds de tussenkomende partij aannemelijk maakt dat een aantal "verkeersbewegingen" door de herlocalisatie zullen verdwijnen; dat in alle redelijkheid niet kan worden aangenomen dat het hier gaat om een intens verkeer en dat de herlocalisatie van het bedrijf dermate meer verkeershinder voor verzoekster meebrengt dan de bestaande situatie, dat een schorsing van de bestreden beslissing verantwoord is;

3.4.2. Overwegende dat uit de neergelegde plannen en foto’s kan worden afgeleid dat het vrije zicht van verzoekster op het landschap door de inplanting van het te verplaatsen bedrijf nauwelijks zal worden belemmerd; dat daarenboven eventuele visuele hinder niet voortvloeit uit de bestreden exploitatievergunning maar uit de bouwvergunning voor de gebouwen die dienstig zullen zijn voor de exploitatie;

3.4.3. Overwegende dat verzoekster nalaat op concrete wijze aan te tonen dat de exploitatie wateroverlast zal veroorzaken;

3.4.4. Overwegende dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat de geur- en lawaaihinder veroorzaakt door de exploitatie van de in agrarisch gebied gelegen

inrichting voor 90 runderen de normale tolerantiegrenzen zal overschrijden;

3.4.5. Overwegende dat niet is voldaan aan de tweede voorwaarde gesteld door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat die vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van Patrick DE CLERCQ in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op vijfduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op één april 1900 negenennegentig, door :

Mevr. M.-R. BRACKE, kamervoorzitter,
Mevr. A. WIJNANTS, griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

A. WIJNANTS. **M.-R. BRACKE.**